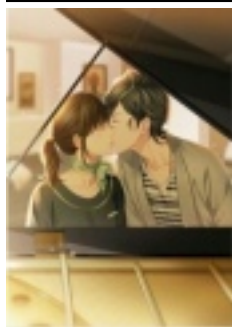

Im Lặng Là Ta Mất Nhau! Thần Tượng À! Wổ Ài Nĩ

Contents

Im Lặng Là Ta Mất Nhau! Thần Tượng À! Wổ Ài Nĩ	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4: Chạm Mặt Thần Tượng	3
5. Chương 5	5
6. Chương 6	6
7. Chương 7: Ngay Tại Siêu Thị~~ Tạ Minh Hạc Suýt Phá Sản	7
8. Chương 8:	8
9. Chương 9: Mẹ Nuôi Là Chu Đình Phân,em Nuôi Là Dịch Nam Nam	8
10. Chương 10: Tình Cảm Lớn Dần Theo Thời Gian	11
11. Chương 11: Nỗi Nhớ Vòng Đu Quay	11
12. Chương 12	12
13. Chương 13	12
14. Chương 14: Sự Trở Lại Ớp Tạ Minh Vi(linh Tệt)	13
15. Chương 15	14

Im Lặng Là Ta Mất Nhau! Thần Tượng À! Wổ Ài Nĩ

Giới thiệu

Truyện kể về Vi Vi, một cô nhóc một mình sang Trung Quốc du học để được gặp thần tượng của mình

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/im-lang-la-ta-mat-nhau-than-tuong-a-w-ai-n>

1. Chương 1

-Wei,nhóc,đi sang đó phải gọi về cho chị nghe chưa_chị của Li Vi-Li Loan nhắc Li Vi

-Dạ,em biết rồi chị,khi nào ba tỉnh lại thì chị nhớ gọi cho em nha,em sẽ về thăm nhà mà,chị đừng khóc*lau nước mắt cho Li Loan*bên đó còn có anh ba mà không phải sao,chị ở lại nhớ gắng học đó,mai này còn làm bác sĩ nữa chứ*gượng cười*,_Li Vi dặn Li Loan

-Ừm,em đi đi,đến giờ bay rồi,bye bye,học xong nhớ dọn về ở với ba nghe chưa _Hai người ôm nhau khóc sụt sùi cho tới khi cô tiếp viên lên tiếng thông báo(mình chưa đi máy bay bao giờ nên kb)

-Em đi nha Li Loan,bye bye_cô vẫy tay về phía Li Loan,Li Loan cũng vẫy cho tới khi bóng cô khuất sau cánh cửa,Li Loan mới bước lên xe và đi về nhà

Trên máy bay

Li Vi ngồi trên khoa hạng nhất,cô sang Trung Quốc để học và cũng vì muốn gặp được thần tượng của mình-TFBOYS.Cô mang tai nghe ra đeo vào và lẩm bẩm bài hát TIẾN VÀO TƯƠNG LAI.Cô không biết người ngồi cạnh mình là người mà mình luôn muốn gặp-Dịch Dương Thiên Tỷ.Anh ngồi cạnh cô nên nghe thấy cô hát,bất chợt anh mỉm cười,Vương Nguyên ngồi cạnh Thiên Tỷ thấy anh ngồi ngắm cô gái bên cạnh mỉm cười thì lấy điện thoại chụp lại đưa cho Vương Tuấn Khải ngồi bên cạnh(một dãy ghế bốn người ngồi há)

-Đại Ca anh nhìn xem,Thiên Tỷ động lòng rồi

-Ặc,Thiên Tỷ chưa uống thuốc ấy mà_Tuấn Khải vờ nôn

-À mà hình như cô gái ấy còn đang hát nữa_Vương Nguyên ngó sang chỗ Li Vi

-Kệ cô ta chứ,liên quan đến anh em mình đếch đâu_Tuấn Khải

-Không,cô ta còn ôm ảnh của Thiên Tỷ nữa cơ,hình như hát bài Tiến vào tương lai á,chắc là Thiên Chỉ Hạc rồi_Vương Nguyên ngây ngô

-Ừ_Tuấn Khải đáp nhanh gọn lẹ

2. Chương 2

Hát đi hát về thì cô cũng ngủ say,đầu tựa vào cửa sổ,anh ở cạnh thấy vậy thì kéo đầu cô tựa vào vai mình,lần đầu tiên anh có thiện cảm với con gái,lần đầu tiên anh cảm thấy ấm áp như vậy,lần đầu tiên anh tiếp xúc với con gái,trừ người ấy ra,anh mỉm cười nhìn cô gái bên cạnh.Vương Nguyên bấu môi,cậu cảm thấy vui khi Thiên Tỷ tiếp xúc với người con gái thứ hai,lòng cậu cảm thấy ấm áp theo,nhưng mà,16t rồi chứ ít ỏi gì nữa,vậy mà chẳng có một mảnh tình vắt vai,bất quá,lỡ hứa rồi,khi nào sự nghiệp ổn định mới yêu.Tuấn Khải không thêm liếc cô,anh cảm thấy con gái chẳng thú vị tí nào,Ấu Dương Na Na đã phiền phức rồi,lại còn thêm hai cô em của ả nữa.

•Haizzz,Đại Ca,cuối cùng thì Thiên Thiên cũng đã chịu tiếp xúc với con gái rồi_Vương Nguyên nhảy cẫng lên,Tuấn Khải liếc bằng ánh mắt khinh khỉnh vì sự trẻ con của Vương Nguyên.

•Thật mà nói thì,con gái chẳng có gì thú vị_Tuấn Khải đeo headphone vào rồi nhắm mắt ngủ làm Vương Nguyên tụt cả hứng rồi cũng ngủ luôn,duy chỉ có Thiên Tỷ là vẫn ngắm cô gái đang tựa trên vai mình,3 năm trước,ngoài Diệp Song Tuyên ra thì anh chẳng tiếp xúc với một người con gái nào nữa,bây giờ có phá lệ một chút,để người con gái này tựa trên vai,lòng anh có chút ấm áp len vào,đang suy nghĩ thì cô tiếp viên phá hỏng suy nghĩ của anh,thông báo máy bay sắp hạ cánh,và tất nhiên cô cũng giật mình mà tỉnh,thấy mình tựa trên vai người khác thì có hơi cúi đầu xin lỗi

•Dạ,xin lỗi anh,chắc anh mỏi vai rồi,có gì nếu gặp lại tôi đền sau nhé,ahihhi_Rồi lủi đi mất,Thiên Tỷ không kịp ú ớ gì thì cô đã ra đến cửa máy bay rồi đi mất hút,anh cảm thấy mình dâng lên một nỗi mất mát không hề nhẹ,rồi cũng khoác balo theo Tuấn Khải và Vương Nguyên ra ngoài.

3. Chương 3

Cô bắt xe theo địa chỉ mà chị Li Loan đưa cho, là nhà của anh ba cô-Tạ Minh Hạc, lần một lúc sau thì tài xế cũng dừng ở một căn biệt thự không lớn cũng không nhỏ màu trắng là chủ đạo, Li Vi bước xuống xe, trả tiền cho tài xế rồi ấn chuông cửa, lúc đó thì nhóm TFBoys đi qua, Vương Nguyên nhận ra Li Vi nên nói với Thiên Tỷ

- Thiên Tỷ, kia chẳng phải là cô gái trên máy bay sao? Vương Nguyên chỉ tay về phía Li Vi, Thiên Tỷ nhìn theo, đúng là cô gái trên máy bay, người làm anh mỗi cái vai đây mà, cũng không đáp lại, anh chỉ để ý, đó là nhà của Minh Hạc, càng tốt để tiếp cận, rồi cũng không nói gì, Li Vi đợi 2p thì người giúp việc mới ra mở cửa
- Xin hỏi cô tìm ai ạ? _Người đó lễ phép, chắc cũng chạc tuổi cô
- Đây hẳn là nhà của Hạc Ca đi _Cô có hơi vênh vác nhưng cũng không làm cô giúp việc chán ghét
- Dạ, là cô tìm cậu chủ ạ, cậu đang ở trong nhà, cô vào nhà ạ _Rồi mở cửa cho Li Vi vào, trở mắt trước hai cái vali của cô, hẳn là cô chủ đi, người giúp việc suy nghĩ. Li Vi đi thẳng vào nhà, thấy Minh Hạc nhàn nhã ngồi ở ghế như không biết có người vào thì dậm chân mạnh, Tạ Minh Hạc quay lại, một cô gái có làn da trắng trẻo, đôi mắt to tròn, sống mũi cao cao, y như thiên sứ vậy, chiếc vòng cổ trên cổ Li Vi đã đủ cho Tạ Minh Hạc biết đó là cô em út của mình.
- Nhóc, qua đây hồi nào mà không thèm nói ca biết? _Tạ Minh Hạc hỏi han
- Muội mới qua, ăi _Li Vi cười
- Tạ Minh Vi, muội đứng đó làm cảnh hả _Tạ Minh Hạc có ý nhắc Li Vi vào nhà
- Sí, đứng đây cũng không sao, em về méch chị hai ha _Li Vi mang Li Loan ra dọa
- Ế, muội tưởng ca sợ Li Loan chắc, còn lâu nhá, vì ca là người thừa kế tài sản của ba mà, ăi _Tạ Minh Hạc cười lộ cái răng khểnh and má lúm, Li Vi bước lại gần Tạ Minh Hạc, ngắm kĩ, anh ba nàng bảnh nha, má lúm, răng khểnh, cao ráo, da trắng, ... đúng là anh ba của Li Vi mà.
- Tạ Minh Vi, lo mà mang đồ lên phòng đi kìa, lầu 2, phòng ngay cầu thang kìa _Tạ Minh Hạc kéo hộ Li Vi cái vali
- Đi trước mà còn chỉ phòng _Li Vi lườm bâu cũng theo Tạ Minh Hạc lên phòng, phòng cô đẹp lắm nha, tường dán giấy đỏ, phòng rộng, có đủ mọi thứ, có cả tủ lạnh nữa, dọn quần áo ra một chút thì cô lòi gấu Kuma ra ôm, và rồi ngủ quên đến khi Tạ Minh Hạc gọi...

4. Chương 4: Chạm Mặt Thần Tượng

- Tạ Minh Vi, muội có dậy không hả? _Tạ Minh Hạc gần nhẹ, Li Vi như con sâu đo trong chăn khẽ cựa quậy.
- Để muội ngủ lát nữa đi _Li Vi nói trong buồn ngủ
- Vậy khỏi ăn luôn nhé, ca có nấu cá kho đấy _Tạ Minh Hạc lôi cá kho ra đánh thức Li Vi, vì đây là món mà Li Vi thích mà, nghe đến cá kho Li Vi dậy, Tạ Minh Hạc hôn vào trán cô, mỗi lần ngủ dậy đều như vậy nên không còn xa lạ cũng không cảm thấy ngượng ngùng gì nữa.
- Đi VSCN đi rồi xuống nhà ăn cơm, nghe chưa nhóc _Tạ Minh Hạc dí đầu cô, Li Vi xoa xoa cái trán rồi đi làm VSCN, 10p sau cô bước ra với áo crop top đen phối chân váy ngang đùi màu trắng, chân đi dày thể thao, tóc màu tím búi cao nhìn như thiên thần vậy, cô bước đến bên bàn ăn, nhìn có 5 cái đĩa ăn, cô thắc mắc.

- Hạc Ca,2 chúng ta thôi mà,sao tới 5 đĩa vậy?
- Lát có ba thằng bạn ca nữa_Tạ Minh Hạc ngồi đọc báo không thèm ngược lên
- À_Li Vi “à” một tiếng rồi đi vào bếp nấu gì đó,5p sau đi ra,ba người bạn của Tạ Minh Hạc vừa đi vào
- Hey,Minh Hạc_Người đi đầu đập vào vai Tạ Minh Hạc
- Hey,ba người đến cùng lúc luôn hả?_Tạ Minh Hạc giả vờ ngây thơ
- Thế chẳng nhẽ Thiên Thiên Từ trên trời,Nguyên Nguyên từ dưới đất,tao từ nhà à_Vẫn là người lúc này nói
- Rồi,vào bàn ăn đi_Cả bốn rời ghế rồi đi vào bàn ăn
- Vi ơi,ra ăn đi,nấu gì đó?_Tạ Minh Hạc gọi đủ nghe
- Muội ra liền_Li Vi bưng đĩa cơm rang khổng mà mình vừa mới nấu xong ra bàn ăn.
- Chào_Vương Nguyên nhìn Li Vi chào một câu
- Chào các anh,em là Tạ Minh Vi,em gái của Hạc Ca,ahì,gọi em là Li Vi được rồi_Li Vi nhìn ba anh,cảm thấy có chút quen quen nhưng vẫn không nhớ là ai
- Chào,anh là Dịch Dương Thiên Tỷ,TFBOYS,17t_Thiên Tỷ giới thiệu ngắn gọn,Li Vi đơ 5s rồi định thần lại
- Anh là Vương Nguyên,TFBOYS,17t_Vương Nguyên nở nụ cười
- Anh,Vương Tuấn Khải,TFBOYS,18t_Tuấn Khải cười tươi
- À,ra là TFBOYS,em là Tứ Diệp Thảo-Thiên Chỉ Hạc,ahì,16t ạ,em mới qua Trung Quốc vào sáng nay thôi_Li Vi nhìn Thiên Tỷ,là người sáng nay ở trên máy bay,và cũng là người cô thầm thương trộm nhớ suốt 4 năm,
- Em cũng biết nấu ăn cơ à,anh tưởng như....._Vương Nguyên cười nói,nhưng chưa hết câu bị Thiên Tỷ gấp miếng thịt nhét vào miệng.
- Món này anh chưa thấy qua bao giờ nha_Thiên Tỷ ngược lên nhìn Li Vi và cũng đơ 5s,cô gái trên máy bay,làm anh mỗi vai cũng cảm thấy ấm áp.
- Thôi,ăn đi,kéo muối_Lúc này Tạ Minh Hạc mới mở lời,cả bọn cũng cầm đầu vào ăn,không nói câu nào,đến lúc no nê ngả ra ghế mới bắt đầu khen.
- Không ngờ cơm rang của em ngon thật đấy_Vương Nguyên xoa cái bụng bị lấp đầy thức ăn.
- Ăn xong mới khen_Tuấn Khải lườm Vương Nguyên
- Đại Ca à,cái này là em nói thật từ sâu trong trái tim em,anh nở lòng nào,haizzz_Vương Nguyên giả vờ thở dài
- Thôi,mọi người uống nước gì để em lấy?_Li Vi định đứng lên thì Thiên Tỷ cầm tay cô kéo xuống làm hai má cô đỏ lên
- Em ngồi đi,để anh gọi chị Di lấy_Thiên Tỷ mỉm cười
- À,vậy cũng được_Li Vi xoa hai cái má của mình
- Chị Di ơi_Thiên Tỷ gọi,Di là tên của chị giúp việc trong nhà
- Dạ,cậu gọi_Chị Di từ trong bếp chạy ra
- Chị lấy 4 cốc nước cam với một cốc nước lọc cho em_Thiên Tỷ cười nhìn chị Di làm chị Di đỏ mặt rồi cũng đi vào lấy nước theo yêu cầu.
- Em làm Tứ Diệp Thảo bao nhiêu lâu rồi vậy?_Tuấn Khải hỏi Li Vi
- Dạ,Tứ Diệp Thảo 4 năm,Thiên Chỉ Hạc 3 năm 7 tháng 12 ngày ạ_Li Vi không ngại mà trả lời

- Ồ_Tuấn Khải và Vương Nguyên đồng thanh làm Thiên Tỷ có hơi đỏ mặt một chút
- Hôm nay tụi bay ở lại trễ hơn 30p rồi đấy_Tạ Minh Hạc có hơi tức giận một xíu
- Sì,có sao đâu,mới 8h 32p bộ_Vương Nguyên bĩu môi
- Ủa,là sao vậy ca?_Li Vi lay tay Tạ Minh Hạc hỏi
- Mỗi tối tụi nó qua đây ăn đấy_Tạ Minh Hạc lườm ba anh làm Li Vi cười
- Có sao đâu_Li Vi gỡ gỡ đầu
- Thôi tụi tao về đây,muộn rồi,tụi anh về nha_Thiên Tỷ đứng dậy đi về không quên tạm biệt hai anh em Tạ Minh Hạc
- Tụi anh về,ngủ ngon nha_Li Vi vẫy vẫy tay
- Bye

Li Vi đi lên phòng,lăn dài ra giường,Tạ Minh Hạc đi vào

- Nhóc,mẹ nói em phải đi học cùng anh_Tạ Minh Hạc ngồi xuống gần Li Vi
- Học cùng anh á?_Li Vi gần như hét lên
- Đùa,học cùng trường,Trung Học Nam Khai_Tạ Minh Hạc cốc đầu cô
- Á,đau,đồ điên này_Cô lườm Tạ Minh Hạc.....

5. Chương 5

•Ngủ đi,mai anh đưa siêu thị mua đồ_Tạ Minh Hạc xoa đầu Li Vi rồi đi ra ngoài,còn Li Vi ngồi trong phòng suy nghĩ mông lung“Haha,mình được gặp thần tượng rồi,oa,vui thế,ừm,trường Nam Khai lại đéo phải Thiên Thiên học ở đây,thế đéo nào bây giờ nhể,mà thôi,mặc kệ tương lai,hê hê,ngủ”rồi Li Vi chầm chần ngủ,còn Thiên Thiên nhà mình,anh ngồi ngoài ban công suy nghĩ gì gì đó mà đéo ai biết được,suy đi nghĩ lại thì anh ngủ gật ngoài ban công.

Sáng hôm sau

Ánh nắng ban mai khẽ chiếu qua cửa sổ,lọt vào trong phòng Li Vi,tia nắng xiên qua thanh sắt ở cửa chói thẳng vào mắt cô,khẽ cựa quậy rồi vươn vai đón ánh mặt trời buổi sáng,đặt bàn chân xuống nền gạch lạnh lẽo,cô đi về phía cửa sổ kéo rèm cửa lên ngấm mặt trời sáng sớm.

- Nhóc,dậy rồi à,đi làm VSCN đi_Tạ Minh Hạc từ đằng sau ôm đứa em gái của mình như hai vợ chồng.
- Úi chết_Cô như nhớ ra điều gì đó
- Sao vậy?_Tạ Minh Hạc thả tay ra để cô quay mặt lại
- Em quên gọi cho Li Loan òi_Cô vỗ vỗ cái trán của mình
- Kệ bà đi,đi thay đồ rồi xuống ăn sáng_Tạ Minh Hạc như làm lơ đi xoay gót xuống nhà.Cô cũng không nghĩ nhiều mà đi làm VSCN rồi xuống nhà,bản thân cô hôm nay tự làm cho mình xinh đẹp hơn một xíu,cô mặc quần yếm cào phối áo kẻ ngang,chân xỏ đôi dép đế cao tô một chút son màu đỏ đất.....

6. Chương 6

Mới đi đến cầu thang, Li Vi bị mùi thức ăn làm đờ đi, một lúc sau ngửi thấy mùi đùi gà chiên mới nhanh chóng lấy lại linh hồn từ chín tầng mây, cô chạy vào bếp thấy Tạ Minh Hạc đang chiên đùi gà, cô định hù anh thì anh quay lại mỉm cười

- Minh Ca, oa, đùi gà chiên, aaaa_ Li Vi cầm vào đùi gà thì bị bỏng
- Đồ heo hậu đậu này_ Tạ Minh Hạc khẽ mắng rồi để tay cô bị bỏng xuống nước lạnh rồi bóp chỗ bị bỏng cho Li Vi nhớ đời
- Aaaa, đồ điên_ Li Vi giật tay lại rồi lườm Tạ Minh Hạc
- Đi ra ngoài ngồi để ca dán xúc xích, không nhịn ăn bây giờ_ Tạ Minh Hạc đũa Li Vi ra ngoài rồi lại quay vào trong
- Đói quá đói quá_ Li Vi đập bàn vì 5p rồi mà Tạ Minh Hạc chưa mang đùi gà với xúc xích ra
- Ra rồi đây cô nương_ Tạ Minh Hạc bê đĩa đùi gà với đĩa xúc xích ra, Li Vi ngồi đờ đẫn đợi anh bón ăn, Tạ Minh Hạc lắc đầu cười vì cô em gái của mình
- Đây_ Tạ Minh Hạc dơ miếng thịt mà anh xé ở đùi gà ra bón cho Li Vi nhưng cô lắc đầu chỉ tay phía bát tương ớt, anh chấm tương ớt rồi bón cho cô ăn, cứ bón như vậy đến hết hai cái đùi gà, cuối cùng phải thái xúc xích rồi chấm xì dầu cho cô ăn hại anh không được ăn sáng.
- Nha đầu thôi_ Anh dí đầu cô
- Aizo, đau muội, thôi, muội dứt ca mắt_ Li Vi cắt xúc xích cho anh ăn, xử lí hết 3 cái xúc xích là lúc nhóm TFBoys vào cửa
- Aizo, mắt bảo bảo mù rồi_ Vương Nguyên giả vờ che mắt vào
- Thiên Thiên, em thấy gì không, anh không thấy gì hết_ Tuấn Khải che mắt vào
- Em có a~, một cô gái có vóc dáng xinh đẹp, thùy mị, dịu dàng, ân cần đang cắt xúc xích cho Tạ Minh Hạc nhà mình_ Thiên Tỷ nhìn thẳng cô mà nói như đang nói cô vậy
- Aizzz, Li Vi, có phải ai đó đang phá hai anh em mình không?_ Anh cũng hùa theo mà chêu ghẹo nhau
- Muội cũng không chắc a~, hình như là có một anh nhí nhảnh dễ thương, còn một anh thì hảo soái, một anh lạnh lùng và cao lãnh_ Li Vi nhìn Thiên Tỷ, môi mấp máy từng chữ. Tuấn Khải qua chỗ anh nói gì gì đó rồi cùng hai đứa em mình đi mất hút
- 8h rồi, đi siêu thị thôi_ Anh cúi xuống để cô trèo lên lưng anh rồi ra gara xe, họ hành xử như vợ chồng nhưng thật chất là anh em, vì quá nuông chiều đứa em gái của mình nên Tạ Minh Hạc mới biểu hiện thái quá như vậy, nhưng là anh có người trong lòng rồi nhưng người ấy lại không yêu anh, tình yêu tam giác khiến anh cảm thấy khó chịu
- Minh Ca, anh vẫn còn yêu chị ấy?_ Li Vi như đi guốc trong bụng anh mà hỏi
- Ừm_ Anh đáp cụt ngắn
- Vậy chị ấy có biết không?_ Cô hơi nghiêng người nhìn anh, anh lắc đầu
- Tội ca ca quá_ Li Vi bẹo má anh
- Im, tai nạn chết xe bây giờ_ Anh nửa đùa nửa thật.....

7. Chương 7: Ngay Tại Siêu Thị~~ Tạ Minh Hạc Suýt Phá Sản

Hai anh em đùa nhau trên xe không ngừng đến khi dừng trước cửa siêu thị, Li Vi nhảy xuống xe còn anh mang xe đi gửi, cô đợi anh khoảng 2p thì anh mới ló đầu ra

- Chậm 1p_ Cô lườm anh, anh biết điều cúi xuống để cô trèo lên lưng
- Aizz, không ngờ có ngày Tạ Minh Hạc này phải cõng con heo lười này_ Anh lắc đầu ngán ngẩm, cô bấu tay anh
- Ca nói ai là heo lười hả? Đắm chết bây giờ_ Cô giờ nắm đắm ra dọa, anh chỉ biết ngậm ngùi cõng cô vòng quanh siêu thị REC* to lớn này

*Siêu thị REC(bịa) là siêu thị có tiếng với hàng chất lượng, một siêu thị với diện tích 2hecta(bịa) và chuyên dùng robot modent để phục vụ

- Muốn mua gì nào?_ Tạ Minh Hạc thả Li Vi xuống bẹo má cô em gái của mình
- Đồ dùng học tập, đồ ăn, vân vân và mây mây_ Cô mỉm cười nói, Tạ Minh Hạc nghe thấy câu” vân vân và mây mây” là đồ mớ hôi hột, mỗi lần đi đâu Li Vi nói câu này thì chỉ có đường mà phá sản
- Rồi cô nường, nhớ đừng tiêu hết tiền hàng tháng của ca đấy nhé_ Anh bóp mũi cô rồi kéo tay cô đi, vào thang máy, anh nhấn lầu 2, lầu 2 chuyên đồ dùng liên quan đến học tập, anh đưa cô đi mua bút, sách và vở trước
- Minh Ca, loại này, này, này, này_ Li Vi chỉ 2 loại bút, 1 loại vở và sách, cô kêu robot gần đó lấy 50c bút chia đều 2 loại, 25 vở cổ trang và những loại sách cần thiết, rời khỏi khu đồ dùng, anh qua chỗ đồng phục
- Ca, cái này đẹp này_ Li Vi chỉ vào bộ đồng phục của trường Nam Khai*, chân váy kẻ caro ngang qua đùi, áo sơ mi thủy thủ kèm caravat kẻ caro với một áo khoác bên ngoài có in logo của trường

*Trường Nam Khai(mk cx đều bt) Trường không phân biệt giàu nghèo, học sinh tự chọn đồng phục

- Cái này hả?_ Tạ Minh Hạc cầm lên xem, vải tốt, vừa với Li Vi, không có lỗi về đường chỉ, anh đưa cho robot đi theo học này giờ. Cả hai qua chỗ bán balo, cô tùy tiện chọn 3 cái đưa cho robot rồi kéo Tạ Minh Hạc đi chỗ khác

• Biết đường không mà đi?_ Tạ Minh Hạc giật tay cô lại rồi chen lên đi trước, chui vào thang máy anh ấn tầng 3, tầng 3 chuyên quần áo, dây dép các kiểu, “Ting” cửa thang máy mở ra, Li Vi hớn hỏ chạy qua gian quần áo, cái này cô cũng muốn mua, áo phông thun tay lỗ 3, quần baggy vải 2; baggy bò 4, quần jean 4, quần yếm 5, áo sơ mi 6, quần đùi 5, áo phông kiểu ngắn qua rốn 5, sơ mi kẻ dọc caro 2,... cô ném tất cho robot, rồi chạy qua hàng giày dép làm Tạ Minh Hạc choáng váng, để để xuống 3, giày thể thao đủ loại, giày cao gót,... Lại lên tầng 4, tầng 4 chuyên đồ ăn tươi sống, Li Vi đi chọn xúc xích sống(chưa rán) cô quét khoảng 20 bịch(mỗi bịch 10c) quay qua chỗ bán đùi gà sống(ướp) chọn khoảng 20c rồi quăng cho con robot bám dính theo sau, rồi đi chọn hoa quả, rau sống, thịt, cá, ốc,... đến khi mệt rã rời Li Vi mới tha cho Tạ Minh Hạc, lên tầng 5 để uống nước, nhìn xuống dưới, tầng 5 của siêu thị như đứng trên sân thượng tầng 10 rồi ý.

- Một chết với muối_ Tạ Minh Hạc than cái tài đi siêu thị của Li Vi
- Ừm, Mama nói muối ngoài việc xin tiền chả làm được gì khác_ Li Vi bĩu môi
- Haha, đi đánh nhau nữa vào, xe thì lượn cả ngày, lúc nào cũng xin tiền đổ xăng, một năm đổ xăng của muối chắc mama mua được con xe wave 23 triệu tiền Việt rồi_ Tạ Minh Hạc nể tài phượt xe của cô, lượn hết thị trấn rồi mới quay về nhà, đi còn la cà nữa chứ, tháng nào cũng thấy sửa xe, mama cô còn ghẹo “Chắc nhà phá sản vì tiền đổ xăng của Li Vi”
- Hứ, Ca cứ đùa_ Li Vi vỗ giận dỗi
- Thôi, ca số rỳ, còn mua gì nữa không?_ Tạ Minh Hạc cương chiều xoa đầu cô
- Muội muốn mua nước về làm trà sữa_ Li Vi vui vẻ hân lên(thật ra mk cx kb nó là cz nữa)
- Rồi ca đưa đi_ Anh cương chiều cô hết chỗ nói, muốn gì được đấy

- Vàng_Cô vui sướng đáp,lễo đẽo theo sau anh đi đến chỗ cô pha nước,mua luôn 5 hộp vị dâu,4 hộp thạch,6 hộp sữa.
- Cửa quý khách là 1.000.000 ạ_Cô pha chế vui vẻ nói,anh móc túi đưa cho cô 1.000.000 rồi dẫn cô em gái iu quý của mình đi thanh toán đồ,suồng đến quầy thanh toán,anh giật mình vì cái đồng đồ mà cái con robot phục vụ theo sau hai người để trên bàn dán chữ Tạ Minh Hạc ở đấy
- Xin chào,tôi là Tạ Minh Hạc_Anh đưa thẻ cho cô thanh toán rồi nhờ cô ấy sai robot mang ra xe giúp anh
- Tiêu gần hết tiền hàng tháng của ca rồi_Anh bóp mũi cô
- Sí,tiêu hết muối qua cầu cứu mẹ nuôi*_Li Vi bĩu môi
- Qua cầu cứu đi,xem mẹ nuôi cho không_Tạ Minh Hạc đi lấy xe để Li Vi đợi chung đồng đồ khủng của mình.....

8. Chương 8:

Li Vi bĩu môi nhìn ông anh yêu quý của mình,muốn chửi một trận nhưng lại thôi

- Minh Ca,muội muốn đi Bắc Kinh thăm mẹ nuôi,muốn học ở đấy luôn_Li Vi đưa ra mong ước của mình,đôi mắt khê chớp chớp nhìn Tạ Minh Hạc
- Muội điên à,đồng phục mua hết rồi,giờ ném chắt,tiền cả đấy_Tạ Minh Hạc lườm cô nào phăng này của mình
- Đi mà,có gì muội đền sau,được khôngggggg?_Li Vi nũng nịu giật giật cánh tay của Tạ Minh Hạc,kết quả là anh vẫn phải chiều cô em gái này
- Rồi,Ok_Tạ Minh Hạc lái xe về nhà,liên lạc với ông ngoại để vay máy tư nhân,sắp xếp cho Li Vi,liên lạc hết gần một ngày thì cuối cùng cũng xong,mẹ nuôi bảo Li Vi ở lại nhà mẹ nuôi,cô sẽ học chung trường với Thiên Tỷ,điều này làm cô vui sướng
- Mai đi nhá,một mình đấy,ca còn đi học nữa_Tạ Minh Hạc xót xa nhìn cô em gái sắp đi Bắc Kinh.
- Ok,mai đi,ca đi ngủ đi,mai còn đi học_Li Vi hôn nhẹ lên má anh rồi lượn lượn,để lại anh với nỗi nhớ vòng đu quay,cô bạn anh,người anh yêu,yêu người khác“Trương Tử Hy,bao giờ anh mới có thể nói rằng anh yêu em từ rất lâu rồi,đến bọ giờ vậy,tại sao em lại yêu nó chứ không phải anh vậy,em biết anh đau lắm không,một ngày không xa,anh sẽ nói hết tất cả mà anh đã giấu,yêu em nhiều lắm,Trương Tử Hy”một thứ suy nghĩ mông lung của Tạ Minh Hạc,ở nên đó,Tử Hy hắt xì nhiều lần
- Tử Hy,em ốm à,mặt đỏ lên rồi kìa_Trương Tử Phong quan tâm em học mình
- Dạ không,em không sao,chị làm bài tiếp đi_Tử Hy khua khua tay rồi tiếp tục học bài.....

9. Chương 9: Mẹ Nuôi Là Chu Đình Phân,em Nuôi Là Dịch Nam Nam

Hôm nay được về thăm mẹ nuôi nên Li Vi có vẻ dậy sớm hơn thường ngày,không cần phải Tạ Minh Hạc lên gọi nữa làm VSCN xong cô ngắm ngía mình một xúu rồi mới đi xuống nhà

-Li Vi muội muội,ra xem hộp ca mặt trời mọc không_Tạ Minh Hạc nửa đùa nửa chọc tức Li Vi

-Đồ điên nhà anh_Li Vi lườm Tạ Minh Hạc rồi đi lại bàn ăn,mùi cháo hành thơm phức sộc vào mũi làm cô hít một hơi xâu rồi đơm cháo ra báo chiến trước

-Oa,ngon quá_Li Vi vừa ăn vừa tấm tắc khen làm Tạ Minh Hạc ở trong bếp tự hào nhưng không hề hay biết cô em gái mình đang chiến một tô cháo

-Oa,đã quá_Sau khi ăn hết một bát cháo Li Vi xoa xoa cái bụng mà không để ý đến khuôn mặt đen như bã phân của Tạ Minh Hạc()

-Tạ Minh Vi,em giỏi lắm_Tạ Minh Hạc rít qua kẽ răng,Li Vi rùng mình,quay lại thì thấy khuôn mặt đen sì của anh thì nuốt bọt ừng ực

-Muội đi lên phòng thu dọn đồ,hôm qua quên mất_Li Vi cười nhăn nhó và“36 kế,chuồn là thượng sách”,Tạ Minh Hạc cũng không để bụng mà bỏ qua

Sân bay

-Haizzz,Thiên Thiên,cậu đi rồi,mình biết làm sao_Vương Nguyên giả vờ ôm tim kiểmk“đau tim quá men”

-Haizzz,còn 3 tháng nữa mới có show chung,ráng nhen_Thiên Tỷ vỗ vỗ vai Vương Nguyên,hôm qua mới diễn show song hôm nay anh phải về Bắc Kinh để tiếp tục học,chứ nghỉ 1 ngày rồi,chức “Học bá”sẽ tan mất

-Giữ gìn sức khỏe nha Thiên Tổng_Vương Tuấn Khải đập tay với Thiên Tỷ một cái rồi để anh vào phòng chờ mới đi về

Cũng tại sân bay đó

-Nhớ giữ sức khỏe nha Li Vi_Tạ Minh Hạc ôm lấy Li Vi

-Rồi rồi,muội nhớ,muội sẽ dành chức “Học bá” trong trường_Li Vi giơ tay kiểmk“chaiyoo”

-Chaiyooooo_Hai anh em đập tay rồi Li Vi bước lên máy bay tư nhân,không quên quay mặt lại vẫy tay với Tạ Minh Hạc,lúc đó,Vương Nguyên thấy Tạ Minh Hạc bơ vơ giữa sân bay thì kêu to

-Tạ Minh Hạc_Vương Nguyên kêu lớn,Vương Tuấn Khải nhanh tay bịt miệng Vương Nguyên lại

-Nguyên Tử,bé mồm thôi_Lúc này Tạ Minh Hạc thấy Vương Nguyên với Tuấn Khải nên chạy lại

-Ủa,hai bay làm gì ở đây vậy?_Tạ Minh Hạc chỉ hai người không thấy Thiên Tỷ đâu nên cũng ngẫm đoán ra Thiên Tỷ về Bắc Kinh rồi

-À ừ,biết rồi_Tạ Minh Hạc vẫn độc thoại

-Ủa,mày làm gì đây vậy?_Tuấn Khải ngó nghiêng xung quanh như thăng ngục hỏi

-Li Vi nó đi Bắc Kinh với mẹ nuôi rồi_Minh Hạc ủ rũ tra lời

Lúc này đã qua 2 tiếng,đi máy bay tư nhân nhanh hơn nên Li Vi đã đặt chân tại Bắc Kinh thân yêu

-Oaaaaaaa_Li Vi đứng trên cầu mà hét lên làm người ta cứ tưởng bị điên

-Xinh đẹp mà điên

-Chắc lại vì tình yêu

-Haizzz,thời này đúng ít người bình thường

.....

Hằng đồng lời bàn tán nói cô điên này nọ mà cô vẫn để ngoài tai bắt xe đi đến địa chỉ nhà mẹ nuôi,rất nhanh 5 phút sau cô đã an phận tại cổng nhà mẹ nuôi

“Kính koong”

Cô ấn chuông,lát sau một cậu bé xiu chạy ra mở cánh cổng to lớn,cô thấy cậu bé quen quen,hình như thấy trên weibo rồi nhưng không nhớ là ai

-Chị tìm ai?_Cậu bé nhanh nhẩu nói với giọng đáng yêu,và đó chính là Nam Nam,em trai cưng của Thiên Tỷ

-Đây là nhà bác Thượng phải không bé?_Li Vi hơi cúi xuống nhìn cậu bé này,Thượng là tên ba nuôi cô(mình bịa đấy^^),đến giờ cô vẫn chưa biết tên mẹ nuôi là gì,học nhiều quá nên đăng trí mất rồi,chỉ nhớ ba nuôi tên thượng

-Mà chị là ai?_Nam Nam nghi ngờ hỏi,cậu bé sợ sẽ là người xấu,vì anh hai cậu bé dạy phải tránh xa người lạ

-Chị là con nuôi ba Thượng_Li Vi phì cười vì cậu bé này,dường như Nam Nam vẫn không buông tha nên hỏi tiếp

-Sao em tin chị được,lỡ chị là người xấu thì sao?_Nam Nam vẫn nghi ngờ nhìn Li Vi

-Nam Nam à,ai mà lâu vậy con?_Luac này một người phụ nữ đi ra,cũng không quá đẹp mà cũng không xấu,bà đi ra,vì nhờ Nam Nam nỗ lực mãi chưa tha vào

-Là chị này nói con nuôi của baba đấy má_Nam Nam chạy lại chỗ bà,và không sai,bà ấy là Chu Đình Phân,mẹ của Thiên Tỷ và Nam Nam mà Li Vi đâu biết

-Ủa,Minh Vi hả con_Bà nhận ra Li Vi nên thốt lên

-Là con đây mẹ nuôi_Li Vi mỉm cười nhìn bà rồi cả hai ôm lấy nhau,Li Vi cúi xuống nhìn Nam Nam

-Giờ đã tin chị chưa,chị không phải người xấu,là chị nuôi của em đấy nhóc_Li Vi bẹo má Nam Nam,Nam Nam gạt tay ra

-Anh hai nói,bẹo má nhiều sẽ không soái ca như anh hai đâu_Nam Nam tức giận nói

-Rồi rồi,mai này Nam Nam sẽ tài giỏi như anh hai,soái ca như anh hai nữa_Bà giúp Li Vi kéo vali vào nhà,vào đến nhà cô ngồi xuống ghế quét quanh căn nhà

-Ba nuôi đâu má nuôi_Li Vi nhìn không thấy ba nuôi đâu nên hỏi

-Ba nuôi con đi làm rồi,con uống nước không má lấy cho_Bà định đứng dậy thì Li Vi kéo lại lắc nhẹ đầu

-Nam Nam,anh hai về rồi_Từ ngoài cửa vọng vào một giọng quen thuộc,Thiên Tỷ lịch lãm đi vào,Li Vi nhìn ra cửa ngó người*Nam Nam?Anh hai?không lẽ nào,đây lại là nhà Thiên Thiên,chắc mình nghe nhầm*đầu óc cáo già à à đầu óc non nớt của Li Vi không ngừng hoạt động

-Anh hai_Nam Nam chạy ra chỗ Thiên Tỷ,anh bế xốc Nam Nam lên không ngừng hỏi han

-Tiểu Thiên,quen má luôn rồi_Bà giả vờ giận dỗi,Thiên Tỷ lại gần ôm nhẹ bà rồi mới nhìn qua Li Vi

-Minh Vi_Thiên Tỷ giật mình,không tin vào mắt mình

-Hia đứa biết nhau hả?Minh Vi,đây là con trai má,Thiên Tỷ,chắc con cũng biết_Bà mỉm cười khoe khoang

-À ừm,con biết,chào anh_Li Vi cúi đầu chào,Thiên Tỷ gật đầu đáp lại

*Oa,má nuôi là Chu Đình Phân,em nuôi là Nam Nam,thả nào quen thế*_Suy nghĩ off Li Vi

*Ông trời cũng thương nhau quá đi,công nhận Thiên Tỷ*_Suy nghĩ off Thiên Tỷ.....

10. Chương 10: Tình Cảm Lớn Dần Theo Thời Gian

Thấm thoát thời gian trôi qua, Minh Vi ở nhà mẹ nuôi cũng được 2 tháng, tình cảm của cô với Thiên Tỷ không giảm mà tăng dần lên, Thiên Tỷ cũng không kém, anh không khóc lặng thầm khi nhìn ảnh của Diệp Song Tuyền, cũng không tự cười khi nghe mấy bài mà cô ấy cover, ba cô đã tỉnh và hôm nay cô cần phải về Việt Nam. Cô lúi nhúi viết: Thiên Tỷ à, chỉ cần anh kéo tay em lại và nói “em đừng đi”, thì em sẽ không đi nữa, em sẽ ở lại bên cạnh anh và gia đình anh mà, nhưng tại sao anh lại không nói, em chợt nhận ra, giữa hai ta còn có hai ranh giới, đó là fans và idol, thứ hai là khoảng cách giữa Việt Nam và Trung Quốc, một ngày nào đó, anh sẽ nắm tay một cô gái lướt qua những người yêu anh nhưng chưa quen biết, và ngày đó, sẽ là ngày thế giới của em sụp đổ, nhưng em chỉ mong, anh mãi mãi hạnh phúc, yêu anh, Dịch Dương Thiên Tỷ.

-Minh Vi, sắp trễ rồi con_ Chu Đình Phân gọi Minh Vi, cô gạt nhẹ nước mắt rồi kéo vali xuống nhà, anh đứng đó nhưng không nhìn cô, một sự hụt hẫng dâng trào trong cô

-Đến nơi thì gọi cho má, nghe chưa, nhớ giữ gìn sức khỏe, Thiên Tỷ sẽ chờ con ra sân bay, lên đơnhf bình an nhé con gái_ Chu Đình Phân giận dỗi một chút rồi mới để Minh Vi kéo vali đi, Thiên Tỷ định giúp nhưng bị cô gạt sang một bên, anh len lỏi một sự mất mát, cũng không suy nghĩ gì nhiều cả hai lên xe đi ra sân bay, trong xe không ai nói với ai một câu nào, Minh Vi quay ra cửa để tránh anh nhìn thấy những giọt nước mắt đang rơi, còn Thiên Tỷ, anh nghĩ cô hờ hững với mình thì cũng không dám mở lời, đến sân bay anh kéo vali xuống hộ cô

-Tạm biệt_ Cô giật lấy vali định đi thì bị Thiên Tỷ ôm, cảm nhận hơi ấm từ anh, lòng cô ấm lên

-Nhớ giữ gìn sức khỏe, dù sao cũng luôn có người anh họ này chờ em_ Thiên Tỷ lấy hết can đảm để nói ra, nghe đến đây Minh Vi rơi từng giọt nước mắt

Anh vô tình trót thương em

Như một người em gái

Đუნ Thiên Tỷ ra, Minh Vi đi vào làm thủ tục, mặc kệ Thiên Tỷ với nỗi đau dày vò thể xác.....

=====

Bon

=====

11. Chương 11: Nỗi Nhớ Vòng Đu Quay

Anh xoay gót đi về với một nỗi xót xa nặng trĩu, cô đi rồi, không biết bao giờ mới quay lại Bắc Kinh nữa, về đến nhà anh như người mất hồn, ai gọi cũng không biết gì chỉ đi thẳng lên phòng rồi ngồi phịch xuống giường, đầu óc chỉ suy nghĩ đến lúc cô đूं anh ra thật mạnh rồi chạy đi, nó cứ lẩn vẩn trong đầu anh. Cô ở trên máy bay cũng không kém, chỉ biết ngồi khóc, người con trai ở bên cạnh nhìn mà xót xa thay cô

-Cầm đi_ Anh ta đưa khăn giấy cho cô, cô nhận lấy rồi lau nước mắt đi

-Con gái thời nay, toàn đồ mĩt ướt_ Anh ta phán một câu làm cô sôi máu “Đồ điên, anh đâu phải tôi mà anh biết được”, cô thẳm nguyên rửa người đần ông vô duyên này

-Mặc kệ nhau_ Cô lạnh giọng đáp rồi quay ra cửa ngắm cảnh, cảm thấy người bên cạnh không bình thường nên cô có ý dịch xa anh ta một chút, hình như anh ta cũng không để ý.

Nhà Thiên Tỷ

Hôm nay Trương Tử Phong đến chơi, có vẻ Nam Nam không ưa Trương Tử Phong mấy nên khi chị ta hỏi Nam Nam chỉ ậm ừ cho qua, vì Nam Nam biết, Trương Tử Phong cũng khopng tốt đẹp gì nên ít tiếp xúc

-Nam Nam,con lên lầu gọi anh hai xuống đi__Chu Đình Phân ghé tai nói nhỏ với Nam Nam,cậu bé không thích thú mặt đờng đờng sát khí lên lầu gọi Thiên Tỷ

-Anh hai ơi__Nam Nam dùng chân đạp cửa phòng Thiên Tỷ,cơ mà kêu cũng to phết đấy

-Nam Nam,từ lúc nào mà em biết dùng chân gõ cửa vậy hả?__Thiên Tỷ nhéo cái mũi nhỏ nhắn đáng yêu của Nam Nam,người em trai này,Thiên Tỷ sủng nhất

-Cái bà Trương Tử Phong đến nên má kêu em lên gọi anh__Nam Nam bôi nhọ luôn Trương Tử Phong

-Sao lại cái bà?Không được nói vậy biết chưa?__Thiên Tỷ bế Nam Nam lên rồi đi xuống nhà

-Bà ta không tốt tí nào__Nam Nam bĩu môi,tàu nghịch tặc Thiên Tỷ,có suy nghĩ không tốt về Trương Tử Phong.....

12. Chương 12

Cùng Thiên Tỷ xuống nhà,Nam Nam liếc xéo Trương Tử Phong rồi qua chỗ Chu Đình Phân ngồi nghịch điện thoại,thậm chí Trương Tử Phong gọi mà chẳng thèm thưa

-Đã bé còn chảnh chó,không phải em của Thiên Tỷ thì ăn vả lâu rồi em ạ

Trương Tử Phong lăm lăm chửi thề Nam Nam,dĩ nhiên là chỉ có chị ta nghe được,Thiên Tỷ bên cạnh quan sát từng cử chỉ của chị ta để xem Nam Nam ghét Trương Tử Phong ở điểm nào,nhưng có chết cũng không nhìn ra được

-Bai bai mọi người,Tử Phong về đây__Trương Tử Phong đứng dậy cười ôn hòa tạm biệt mọi người

-Không tiễn

Nam Nam quát một câu làm Thiên Tỷ và Chi Đình Phân chột dạ,từ lúc nào mà Nam Nam ra dáng chủ nhà như vậy rồi

-A,cháu về cẩn thận

Chu Đình Phân lườm Nam Nam một cái rồi cười với Trương Tử Phong,không nói nhiều,Trương Tử Phong hậm hực đi ra ngoài cổng

13. Chương 13

Li Vi về nhà cảm giác sắp chết vậy,chán nản,ngày chỉ đi học rồi về nhà xem TiVi,vòng tuần hoàn cả tuần cứ như vậy,ba cô thì bận lắm,không có thời gian nên cô không thể xin ba quay lại Trung Quốc được,nhưng lại nghĩ đến câu nói của anh ở sân bay,tìm cô nhồi lên từng đợt,anh chỉ xem cô như người em gái thôi,thời gian 2 tháng,cô đã lầm tưởng vị trí của mình trong tim anh,cứ ngỡ sự quan tâm của anh suốt 35 ngày dành cho cô là yêu thương,cưng chiều,nhưng tất cả chỉ là dành cho một người em gái mà thôi.

-Con bé này,lại sao rồi__Li Loan từ đâu chui ra làm cô giật mình nhảy dựng lên

-Hơ,em có sao đâu,mắt chị bị đui à?__Li Vi dùng hành động khoét mắt dọa Li Loan

-Dạ,cô chủ,là cậu Hạc gọi__Bảo Mẫu từ trong nhà khách chạy ra đưa điện thoại cho Li Loan,chị nhanh chóng cầm lấy úp vào tai xem Tạ Minh Hạc nói gì

-Tạ Mai Loan,CHỊ BỊ CÂM RỒI HẢ? _Tạ Minh Hạc lải nhải một lúc không thấy Li Loan nói gì thì hét ầm lên,Li Vi đứng cách Li Loan 5m còn nghe rõ rệt,vậy mà Li Loan vẫn không phản ứng gì

-Vốn dĩ em không cho chị nói mà _Li Loan thờ ơ đáp lại,tay nghịch nghịch tóc,Tạ Minh Hạc bên kia tức sôi máu nhưng không làm được gì,phải giữ thể diện một chút,vì còn có Vương Dịch Phong Đăng,Nghệ Tử Ngưu,Lưu Chí Hoàn,Lưu Nhất Lâm,Trần Tử Đạt,Vương Tuấn Khải,Vương Nguyên,...ở bên cạnh mà,volum lúc này đã khiến mọi người dừng lại tất cả mọi hoạt động rồi,Tạ Minh Hạc hận không thể đào một cái lỗ dưới chân mà chui xuống.

-Chị được lắm,chị nhớ mặt em đấy _Tạ Minh Hạc nghiêng răng nghiêng lợi nói bằng tiếng Việt,nói bằng tiếng Trung có mà bị đám bạn cười thối mũi

-Mặt em như con Su vậy á,lúc nào chị cũng thấy mà,nên chị không quên được đâu _Li Loan mạnh miệng chọc tức Tạ Minh Hạc,miệng còn cười đều nữa,Li Loan thường ngày với Li Loan hiện tại như hai người khác nhau

-Hừ,đồ điên,chị được lắm,tháng sau em về Việt chị biết tay em _Tạ Minh Hạc ức chế rập máy,đập luôn cái máy vào cái giường của Vương Dịch Phong Đăng bên cạnh,Vương Nguyên đi nhặt về xoay hết mặt này đến mặt kia xem xét

-Minh Hạc,anh đã ném rồi thì cho em heng,dù sao điện thoại em cũng về với cửa hàng Oppo em yêu rồi _Vương Nguyên cười ha hả nhét điện thoại vào túi mặc khuôn mặt Tạ Minh Hạc tối xầm lại....

14. Chương 14: Sự Trở Lại Ớp Tạ Minh Vi(linh Tẹt)

@Ai hóng kết không,chuẩn bị end rồi đây,tại mình lười viết thôi,chị Chủ bay rồi@

Hôm nay mọi thứ đều bình thường,nhịp tim bình thường,cây cối bình thường,trạng thái bình thường,đất nước bình thường,con người bình thường,nói chung tất cả đều bình thường.

Ánh sáng len của cửa sổ,chiếu thẳng vào khuôn mặt xinh xắn của Tạ Minh Vi,cô khẽ cau mày rồi ngồi bật dậy,dụi dụi mắt rồi lê thân đi làm VSCN,soi mình trong gương,cô cảm thấy hôm nay lạ thường,như có gì vui sắp xảy đến với cô,nở một nụ cười thật tươi để chào đón ngày mới,Tạ Minh Vi đánh răng,rửa mặt các thứ các thứ rồi thay đồ đi xuống nhà.

Tạ Minh Loan đã đi học rồi,còn mỗi cô,ba và mẹ với vài người giúp việc.

“Hình như nhà có khách”

Tạ Minh Loan ngó xuống phòng khách,thấy một bóng lưng cao lớn quay lại với mình,ngắm ngía lại bỏ đồ ngủ màu hồng toàn doremon của mình thì đồ mặt,lập tức cô chạy lên vớ cái quần đùi với áo sơmi đen mặc vào,ngắm ngía bản thân trong gương,đậm một ít phấn,tô một ít son đỏ tươi lên,cảm thấy bình thường rồi mới xuống nhà.

-“Chào chú”

Tạ Minh Vi lễ phép với người đàn ông,hình như ông ta không hiểu gì,ông ta nhìn ba cô ngơ ngác

-“A,đây là con út của tôi,Tạ Minh Vi”

Ba cô giới thiệu bằng tiếng Trung với người kia,bây giờ Minh Vi mới hiểu,hóa ra người này là người Trung,mà nhìn có chút quen mắt nha

-“Chào chú”

Tạ Minh Li chào lại ông ta bằng tiếng trung,ông ta mỉm cười hiền hậu

-“Chào cháu”

-“Minh Vi, đây là bác Tuấn, chủ tịch thời ty Thời Đại Phong Tuấn Văn Hóa Nghệ Thuật Bắc Kinh”

Ba cô giới thiệu

“Hóa ra là Tuấn Gió, phải chăng quen mắt”

Minh Vi nguyên rủa người đàn ông này trong lòng, nhưng vẫn phải cố nặn ra nụ cười để cho ba mẹ có chút mặt mũi.

-“Bác Tuấn đây mới sang Việt chơi được 3 ngày, mai bác về Trung, ba mẹ muốn cho con đi theo bác qua nhà má nuôi, được không?”

Mẹ cô nói với cô bằng tiếng Trung, cô vui sướng trong lòng “Lại sắp được sang nhà mẹ nuôi rồi”, cô suýt nhảy cẫng lên, vì phải giữ thể diện nên nhìn lại (Phải cao lãnh hơn người bạn ghét ^^ • • ^^)

-“Vậy cũng được ạ”

Minh Vi nặn một nụ cười méo xệch, mọi người vào bàn để ăn sáng->nói chuyện->ngủ

—Ta là dải phân cách cuteo • • • • •

Hôm sau, vẫn như mọi ngày, nhưng là, hôm nay Tạ Minh Vi được qua Bắc Kinh nên có vẻ mọi thứ khác đi.

-“Minh Vi, nhanh lên con, để bác đợi”

Mẹ cô dưới nhà thúc giục, cô gấp nhanh quần áo rồi kéo vali xuống nhà.

-“Tạm biệt cưng nhé, nhớ mang số anh Nghệ Tử Ngưu về cho tỷ, nghe chưa?”

Tạ Minh Loan ghé tai Tạ Minh Vi thì thầm rằng ken kết làm bộ hăm dọa Minh Vi, cô chỉ dám gật đầu, không ngờ bà chị này lại thầm thương chộm nhớ Nghệ Tử Ngưu. Sau khi tạm biệt nhau rồi bác Tuấn (Gió) và Tạ Minh Vi mới lên xe ra sân bay rồi đi sang Trung Quốc, trên máy bay không ai nói gì, lâu lâu bác Tuấn (Gió) có hỏi thăm vài câu rồi lại im lặng đến khi đáp xuống sân bay thủ đô.

Sân bay vẫn vậy, vẫn giống như ngày đầu cô đặt chân đến nơi này vậy, cảm ơn người đàn ông này vài câu rồi tự bắt xe đi về nhà Chu Đình Phân.

Kíngkoongggggg

Kếttttttt

Thiên Tử mở cửa, thấy Tạ Minh Vi thì anh ôm chầm lấy, một lúc sau mới thả ra

-“À à, e..em qua đây lúc nào vậy? sao không gọi để anh ra sân bay đón?”

Thiên Tử hơi ấp úng vì xấu hổ, đâu phải mỗi anh, cô ấy mặt cũng đỏ bừng lên rồi.....

=====

Linh Tẹt

15. Chương 15

2 tháng sau

Thiên Tử đang ngồi ăn kem, ấy vậy mà Minh Vi từ đâu xông ra giật lấy que kem của Thiên Tử, làm anh ghen, còn ai kia thì cười như điên

-“Aaa, chị Vi Vi”_Nam Nam chạy từ cầu thang xuống nhảy lên ôm chặt Minh Vi

-“Nam Nam, bài tập em làm xong rồi hử?”_Thiên Tử nheo đôi mắt lại, đôi mắt đen pha lẫn một chút ghen tuông

-“Hứ,chị Vi Vi,anh hai bắt nạt Nam Nam kìa”_Nam Nam cọ mặt vào ngực Minh Vi làm nũng rồi cười gian tà,cô nàng ôm đầu Nam Nam,trừng mắt Thiên Tỷ.

-“Nào,Nam Nam ngoan,em đi làm bài đi,xong lát nữa chị dẫn đi ăn kem,nha”_Minh Vi đặt Nam Nam xuống đất,lấy tay xoa cằm như ông cụ non,Nam Nam bắt đắc dĩ gật đầu rồi lên lầu làm bài tập

-“Em vẫn chưa về Việt à?”_Thiên Tỷ ngồi xuống ghế,gọng nói pha một chút buồn,không phải anh muốn cô về Việt,mà là anh hỏi để đếm ngày cạnh cô

-“Em á,chuẩn bị thôi,hì”_Cô miễn cưỡng cười một cái,ăn bám mẹ nuôi cũng đã lâu,giờ cũng được nghỉ hè,cô nên về,đâu thể cứ chuyển trường mãi được.Hai người nói linh tinh,toàn chuyện trên trời dưới đất,từ đất lên trời,và cuối cùng,cuộc gọi của Tuấn Khải cũng đã ngắt câu chuyện xàm nhất hệ mặt trời của cả hai

-“Đại ca,gọi em có gì?”_Thiên Tỷ áp điện thoại vào tai

-“Thiên à,tiệc là em không ở đây,haizzz”_Tuấn Khải nói với giọng tiếc nuối nhưng ẩn sau lại là nụ cười chết người

-“Phải chăng em lại bỏ lỡ món ngon nào rồi chẳng?”

-“Thiên à,mình ăn no quá,thật là ngon”_Giọng oanh vàng lạnh lốt chết người của Vương Nguyên ở đâu vọng lại

-“Đại ca,Nguyên Nguyên,hai người ăn mảnh”_Thiên Tỷ bĩu môi

-“Không phải,là bọn anh đang phiêu du Sao Hỏa,muốn ăn gì anh ship cho”_Vương Tuấn Khải cười quynh rữ

-“Em cũng không nghĩ ra được gì nữa”

-“Sắp Trung thu rồi,muốn ăn bánh Trung thu không?”

-“VẬY ship từ Sao Hỏa về Bắc Kinh cho em đi”

-“Em ra tiền ship chứ không phải anh đâu á”

-“Ok,10 đồng chẳng đáng bao nhiêu”_Thiên Tỷ xòe bàn tay

(1 đồng bên TQ=3k tiền Việt,10 đồng=30k tiền Việt)

-“Cái gì?10 đồng á,ship toàn quốc đã 25 đồng rồi,ship từ Sao Hỏa đến Trái Đất 1 vạn,đỗ ở Trùng Khánh,ship từ Trùng Khánh đến Bắc Kinh,mất 5 đồng nữa đấy cưng à”_Vương Tuấn Khải chêu đùa

-“What,như vậy hơn 1 vạn em mua được tá đồ ăn rồi,chả cần anh ship”_Thiên Tỷ nói xong cúp máy luôn.

-“Mấy anh nói chuyện trên trời dưới đất gì vậy?”_Minh Vi lơ tơ mơ ngơ vẩn ngác nhìn Thiên Tỷ không hiểu mô tê gì.

-“Chuyện phỉeem ý mà,không có gì”_Thiên Tỷ chột dạ

-“Ồ vậy thôi,em về đây,bai”_Minh Vi đi thẳng ra cửa,không ngoái đầu lại.

Cuối cùng

họ yêu nhau nhưng chẳng dám thổ lộ,họ nghĩ rằng đối phương không thích mình nên cứ cho là bản thân đang yêu đơn phương,họ quan tâm nhau,đôi lúc cũng có chút xấu hổ,62 ngày trôi qua thật êm đẹp.

++++++End++++++

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/im-lang-la-ta-mat-nhau-than-tuong-a-w-ai-n>